

GAZETA JUBILEUSZOWA

50 lat minęło

15 czerwca 2022

CHRZYPSKO WIELKIE

NUMER OKAZJONALNY

1972 – 2022

HISTORIA OŚWIATY W CHRZYPSKU WIELKIM

Z akt wizytacji biskupich wynika, że w roku 1603 przy kościele w Chrzypsku Wielkim istniała szkoła katolicka. Zgodnie z tym źródłem historycznym należy uznać, że od tego właśnie roku datuje się historia szkolnictwa w naszej miejscowości. Do roku 1719 działała z przerwami, mieściła się w budynkach przykościelnych. Prowadzeniem jej i zatrudnianiem nauczycieli zajmował się proboszcz. Nauczyciele byli jednocześnie kantorami kościelnymi i organistami.

W tamtych czasach, bez względu na wiek, uczyli się w jednej sali. Nauka obejmowała czytanie i pisanie w języku ojczystym i po łacinie oraz liczenie. Uczono też podstaw wiary i przygotowywano chłopców do służby liturgicznej. Dopiero pod koniec XVIII wieku zaczęto przyjmować nieliczne dziewczęta. Nauczanie odbywało się tylko zimą, od 29 września do 23 kwietnia. Szkoła przestała istnieć pod koniec XVIII wieku, najprawdopodobniej z powodu zubożenia kościoła oraz rozbiorów Polski i zmierzającej do wynarodowienia polityki zaborców.

W roku 1843 pojawia się wzmianka o powstaniu nowej, niezależnej od kościoła placówki edukacyjnej. Początkowo nauka prowadzona była po polsku, ale z biegiem lat zaborca pruski wprowadzał lekcje w języku

niemieckim. Odpowiedzią były strajki szkolne w r. 1906 w Łęczcach i w Mylinie. W roku 1904 przystąpiono do budowy nowego budynku szkolnego, który znajdował się na terenie obecnego Środowiskowego Domu Samopomocy.

W roku 1918 Polska odzyskała niepodległość. Do szkoły chrzypskiej wrócił język polski. Dzieci uczyły się religii, języka polskiego, rachunków z geometrią, przyrody, geografii, historii, rysunków, robót ręcznych, śpiewu i ćwiczeń cielesnych.

1 września 1939 roku nie rozpoczął się rok szkolny, rozpoczęła się za to II wojna światowa. Budynek szkolny zajmowany był kolejno przez wojsko niemieckie, policję i organizacje młodzieży hitlerowskiej.

Po zakończeniu okupacji, 20 lutego 1945 roku, szkoła w Chrzypsku została ponownie otwarta. Uczyło się w niej w tym czasie 110 uczniów. Realizowała program szkoły siedmioklasowej. Kierowali nią kolejno: p. Damian Tanikowski, p. Jadwiga Kapała i p. Karol Kaczmarek. Oprócz szkoły w Chrzypsku Wielkim istniały też placówki oświatowe w innych wioskach: w Ryżynie, Mylinie, Orlu Wielkim, Łęczcach, Łęczeczkach i w Białokoszu.

Tekst opracowany przez p. Grzegorza Sułka

HISTORIA W NOWYM BUDYNKU KALENDARIUM

- 1 września 1972 r. - otwarcie nowego budynku szkoły w Chrzypsku Wielkim (kierownik mgr Henryk Wojciechowski)

- 26 maja 1973 r. - nadanie szkole imienia Mikołaja Kopernika
- sierpień 1973 r. - przekształcenie Szkoły Podstawowej w Chrzypsku Wielkim w Zbiorczą Szkołę Gminną, likwidacja klas V- VIII w Orlu Wielkim, Gnuszynie i Łęczcach

- 17 maja 1975 r. - wręczenie pierwszego sztandaru

- 1 września 1984 r. - objęcie funkcji Dyrektora Szkoły przez mgr Ryszarda Skonecznego
- 1 września 1988 r. - powołanie na stanowisko Dyrektora Szkoły mgr Ryszarda Pawlickiego
- 1 września 1994 r. - powierzenie obowiązków Dyrektora Szkoły mgr Bogdanowi Lutomskiemu
- luty 1996 r. - otwarcie pierwszej pracowni komputerowej

- 17 października 1997 r. - uroczyste obchody 25- lecia szkoły w Chrzypsku
- 1 lipca 1998 r. - objęcie funkcji Dyrektora Szkoły przez mgr Grażynę Grzesiak

- grudzień 1998 r. - nowa pracownia komputerowa z dostępem do Internetu

- 1 września 1999 r. - utworzenie Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim, obejmującego sześcioletnią Szkołę Podstawową i trzyletnie Gimnazjum
- 11 grudnia 2003 r. - oddanie do użytku pracowni językowej
- 12 października 2007 r. - wręczenie nowego sztandaru

- 1 września 2008 r. - powołanie na stanowisko Dyrektora Zespołu Szkół mgr inż. Pawła Pawlickiego
- 2010 r. - włączenie Przedszkola „U Reksia” do Zespołu Szkół
- 21 września 2012 r. - oficjalne otwarcie kompleksu boisk sportowych Orlik w Chrzypsku Wielkim
- 1 września 2013 r. - objęcie funkcji Dyrektora Zespołu Szkół przez mgr Dorotę Korpik

- 1 września 2018 r. - powierzenie funkcji Dyrektora Zespołu Szkół mgr Katharinie Andrzejak
- czerwiec 2019 r. - likwidacja Gimnazjum w Chrzypsku Wielkim
- wrzesień 2022 r. jubileusz 50 - lecia istnienia budynku szkoły w Chrzypsku Wielkim

PRZEZ OSTATNIE KILKADZIESIĄT LAT PROWADZONE BYŁY KRONIKI SZKOLNE. TO WŁAŚNIE ONE SĄ ŹRÓDŁEM WIADOMOŚCI O TYM, CO DZIAŁO SIĘ W SZKOLE W CHRZYPSKU WIELKIM. A DZIAŁO SIĘ BARDZO WIELE! OCZYWIŚCIE PRZEDE WSZYSTKIM KOLEJNE ROCZNIKI UCZNIÓW ZDOBYWAŁY WIEDZĘ POD KIERUNKIEM NAUCZYCIELI. ALE TO NIE WSZYSTKO!

UROCZYSTOŚCI SZKOLNE

Każdy rok szkolny zaczynał się uroczystą inauguracją nauki. To właśnie wtedy była okazja do poznania nowych przyjaciół, do spotkań z koleżankami i kolegami z klasy oraz z nauczycielami i wychowawcami. Kilka tygodni później odbywała się impreza, którą chyba każdy pamięta - pasowanie pierwszoklasistów na uczniów szkoły podstawowej. Po akcie pasowania dzieci dostawały upominki, a wszyscy mogli obejrzeć ciekawe występy recytatorskie, teatralne, wokalne i taneczne.

14 października każdego roku to Dzień Edukacji Narodowej. Z tej okazji świętowali wspólnie nauczyciel, pracownicy szkoły i uczniowie. Zawsze wtedy mogliśmy obejrzeć występy utalentowanych dzieci i młodzieży, którzy przygotowywali ciekawe, zabawne i wzruszające scenki, recytacje, występy muzyczne i taneczne. Była to też okazja do nagrodzenia tych pracowników, którzy wyróżnili się w pracy oraz zasłużyli na nagrody jubileuszowe. Nie było osoby, która nie otrzymałaby symbolicznego kwiatka!

11 listopada uroczystość obchodzimy Święto Niepodległości. Każda kolejna rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę to możliwość uczestniczenia w przygotowanych przez uczniów przedstawieniach teatralnych, montażach poetycko-muzycznych, obejrzenia występów tanecznych. Razem przeżywamy to wielkie święto naszej Ojczyzny.

Grudzień i Święta Bożego Narodzenia to czas klasowych spotkań przy choince, śpiewania kolęd i wręczania sobie upominków. Zawsze spotykali się nie tylko uczniowie, ale i nauczyciele oraz pracownicy szkoły. Od wielu lat szkolną tradycją są przygotowywane przez uczniów jasełka, na których spotykają się wszyscy. Te imprezy wprowadzają nas corocznie w świąteczną atmosferę.

Grudzień to także miesiąc wybuchu powstania wielkopolskiego. Od roku 2006 uroczystość obchodziliśmy rocznicę tego wielkiego wydarzenia. Apele, inscenizacje,

montaże recytatorsko-wokalne co roku przypominają o tych, którzy skutecznie walczyli o wolność i niepodległość naszego kraju.

W styczniu lub w lutym odbywało się od lat wielkie święto szkoły - Dzień Patrona Szkoły Podstawowej, czyli Mikołaja Kopernika. Dzięki inscenizacjom i występom recytatorskim i wokalnemu co roku przypominaliśmy sobie życiorys tego wielkiego Polaka i jego osiągnięcia. W konkursach wiedzy mogliśmy się wykazać wiedzą na ten temat. Zawsze był to też dzień szczególnie pamiętny dla najlepszych uczniów. Otrzymywali wtedy nagrody i dyplomy. Od lat najważniejszą z nagród jest Kopernicus. Każdy, kto miał okazję wejść na scenę po odbiór zasłużonej nagrody, na pewno pamięta ten dzień. W tym dniu świętowali też gimnazjaliści, obchodząc Dzień Gimnazjalisty.

Luty to czas Walentynek. Dzięki poczcie walentynkowej można było przekazać sobie wyrazy sympatii. Często z tej okazji organizowane były dyskoteki i apele. Natomiast 8 marca, w Dniu Kobiet, chłopcy i panowie pamiętali o złożeniu życzeń wszystkim kobietom - tym dużym i tym mniejszym. Odbywały się wtedy imprezy klasowe, świętowały też panie pracujące w szkole.

50 lat temu na początku maja obchodziliśmy Święto Pracy. Od roku 1990 3 maja, w rocznicę uchwalenia Konstytucji 3 Maja, uroczystość świętowaliśmy nasze święto narodowe. Odbywały się uroczyste akademie, dzięki którym przypominaliśmy sobie to wielkie wydarzenie historyczne. Mogliśmy obejrzeć ciekawą inscenizację, posłuchać wierszy i pieśni związanych z historią naszej Ojczyzny, wziąć udział w konkursach czy biegu terenowym.

Maj to także miesiąc, w którym czcimy pamięć Jana Pawła II. Uczniowie co roku prezentowali fakty z życia świętego, jego dokonania, brali udział w konkursach wiedzy, wspólnie modlili się i śpiewali pieśni.

Czerwiec zaczyna się Dniem Dziecka. Dzień ten w naszej szkole miał zawsze sportowy charakter. Różnego rodzaju zawody, rozgrywki, konkursy i zabawy odbywały się na boisku szkolnym, ale także poza nim. Jeździliśmy do różnych miejscowości na terenie gminy, aby tam bawić się, rywalizować i poprawiać swoją sprawność fizyczną. Nie tylko zwycięzcy otrzymywali dyplomy i nagrody. Każdy uczeń dostawał słodkie upominki. Rada Rodziców częstowała wszystkich różnymi smakołykami.

Właśnie w czerwcu wszyscy bardzo uroczyście obchodzili zakończenie roku szkolnego i początek zasłużonych wakacji. Był to czas podsumowań, odebrania świadectw i nagród przez najlepszych uczniów. Oczywiście i ten dzień nie mógł się obyć bez występów artystycznych: teatralnych, recytatorskich, wokalnych i tanecznych. Zawsze szczególnym i bardzo wzruszającym momentem było na pewno pożegnanie absolwentów. Na pewno ten dzień pamięta każdy, kto był uczniem Szkoły Podstawowej, Zbiorczej Szkoły Gminnej czy Zespołu Szkół w Chrzypsku Wielkim.

Oczywiście to nie wszystkie wydarzenia, jakie przez te 50 lat miały miejsce w naszej szkole. Działo się o wiele, wiele więcej. Co roku wyjeżdżaliśmy na wycieczki, świętowaliśmy Światowy Dzień Zdrowia, Dzień bez Tytoniu, Dzień Walki z AIDS, powitanie wiosny, Światowy Dzień Ziemi, Dzień Papieski, Dzień Mamy i Taty czy regionalne Święto Podgrzybka. 13 stycznia 2002 roku po raz pierwszy w Chrzypsku Wielkim grała Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy. Od 2 maja 2001 roku odbywają się festyny szkolne. Są to imprezy organizowane dla całego środowiska. Co roku mają inny charakter. Organizowaliśmy je pod różnymi hasłami. Były festyny rodzinne, festiwale nauki, Dzień Rycerski, festyny unijne, festyn zdrowotny, festiwale projektów, pikniki naukowe.

Te wszystkie imprezy urozmaicane były przez uczniów pracujących w różnych zespołach. Działały grupy wokalne, muzyczne, taneczne i teatralne. Z teatrem mieliśmy też kontakt dzięki aktorom zawodowym, którzy występowali w GOK-u. Nasze koleżanki i koledzy także próbowali swoich sił,

występując jako aktorzy, np. w przedstawieniu z okazji 200 rocznicy urodzin Adama Mickiewicza. Najmłodszy uczniowie klas I-III przygotowali i przedstawili uczniom i przedszkolakom wiele spektakli.

Nie można nie wspomnieć o ogromnej ilości konkursów i olimpiad przedmiotowych, do których przygotowywali się i w których rywalizowali uczniowie, osiągając często wysokie miejsca nie tylko w etapie szkolnym, ale także regionalnym, wojewódzkim czy krajowym. Były to konkursy polonistyczne, matematyczne, językowe, chemiczne, historyczne, muzyczne, plastyczne, religijne, poetyckie, ortograficzne, recytatorskie, konkursy na najciekawszą gazetkę ścienną, świąteczne ozdoby czy dekoracje klas. Na pewno je pamiętacie!

Mówiąc o szkole w Chrzypsku, nie sposób nie wspomnieć o sporcie. Mimo że jesteśmy małą gminą, mamy w tej dziedzinie ogromne osiągnięcia. Koronną dyscypliną sportową od zawsze była siatkówka. 19 marca 1978 roku drużyna z Chrzypka zajęła I miejsce w Wojewódzkim Finale Piłki Siatkowej Chłopców. Nasza była uczennica, Roksana Brzóska, reprezentowała Polskę jako członek kadry narodowej. Oczywiście trenowaliście nie tylko siatkówkę. Chyba nie ma dyscypliny sportowej, w której nie próbowaliście swoich sił i nie odnosiliście sukcesów. Informacje o wszystkich sukcesach znajdziecie w kronikach szkolnych. Wielu na pewno ma w swoich domach dyplomy i medale zdobyte na różnego rodzaju zawodach. Na pewno pamiętacie też obozy sportowe.

Jubileusz jest też okazją do podziękowania za pracę wszystkim członkom samorządów klasowych i szkolnych. Wiele zrobiliście i na pewno wiele się też nauczyliście!

Oczywiście najważniejszym zadaniem szkoły jest pomoc w zdobywaniu wiedzy i umiejętności przez młodych ludzi. Była już mowa o najlepszych uczniach, którzy otrzymywali nagrody w Dniu Patrona czy na zakończenie roku szkolnego. Natomiast od 20 lat każdy z absolwentów brał udział w sprawdzianach ósmoklasistów i szóstoklasistów (pierwszy odbył się 10 kwietnia 2002 r.) czy w testach kompetencji gimnazjalistów (pierwszy 4 i 5 maja 2002r.) Na pewno pamiętacie te emocje!

JEŻELI CHCECIE SOBIE DOKŁADNIEJ PRZYPOMNIEĆ LATA SPĘDZONE W SZKOLE, ZAJRZYJCIE DO JEDNEJ Z WIELU KRONIK SZKOLNYCH! ZNAJDZIECIE TAM DOKŁADNE INFORMACJE O TYM, CO DZIAŁO SIĘ W KAŻDYM ROKU SZKOLNYM. MOŻECIE ZNALEŹĆ SWOJE NAZWISKO, A PRZEDE WSZYSTKIM ZOBACZYĆ SIEBIE, NAUCZYCIELI, KOLEŻANKI I KOLEGÓW NA JEDNYM Z SETEK ZDJEĆ. OD ROKU 2015 INFORMACJE I ZDJĘCIA UMIESZCZANE SĄ W INTERNECIE, NA STRONIE ZESPOŁU SZKÓŁ

TEGO NIE ZNAJDZIECIE W KRONIKACH

1 września 1972 roku był w naszej gminie dniem bardzo uroczystym. Na imprezie z okazji otwarcia nowego budynku szkoły pojawiły się władze, wygłaszano uroczyste przemówienia. Ale uczniowie wspominają te chwile trochę inaczej. Tak pamięta ten dzień p. Zyta Mijas, wtedy uczennica szóstej klasy.

Przed rozpoczęciem roku szkolnego 1972 roku byłam podekscytowana perspektywą pójścia do nowego budynku szkoły. Od klasy pierwszej do piątej uczęszczałam na zajęcia do pomieszczeń, które były rozmieszczone w trzech budynkach, bez sali gimnastycznej, biblioteki i stołówki. Boisko było tylko przy jednym budynku. Ja i moje koleżanki byłyśmy bardzo ciekawe tej nowej szkoły. Nowością było również to, że będziemy zmieniać obuwie.

Koniec sierpnia był wyjątkowo ciepły i pogodny, w ostatnie dni wakacji można było plażować i się kąpać w jeziorze. Chodząc na pole moich rodziców często przechodziłam drogą obok nowego budynku szkoły. Była to dawna polna droga, trochę utwardzona, ale bez chodnika. Pierwszego września pogoda nas zaskoczyła, w nocy diametralnie zmieniła się. Zrobiło się zimno, w nocy i rano padał deszcz. Po przejechaniu samochodów i przejściu pierwszych uczniów zrobiło się błoto (tereny obecnej ulicy Szkolnej są gliniaste). Nie było możliwości przejścia do szkoły po suchym terenie. Szkoła była piękna, ale na zawsze utkwiał w mojej głowie obraz zabloconego korytarza z wąskim przejściem pośrodku a cała reszta posadzki była zastawiona zabloconymi butami. Do sali gimnastycznej z pięknym drewnianym parkietem wchodziliśmy boso.

Lekcje to codzienność, imprezy odbywają się raz na jakiś czas. Ale były takie chwile, które na pewno pamięta każdy-wycieczki szkolne. Wspaniałe dni, pełne nowych wrażeń. Niektóre wyjazdy były krótkie, inne dłuższe. Jeden z nich trwał całą dobę dłużej niż zaplanowano.

W czerwcu 1993 r. klasy ósme z wychowawczyniami, Marią Szymczak i Marią Paszkiewicz, pojechały na wycieczkę do Zakopanego. Trzecią opiekunką była p. Zyta Mijas. Wycieczka była bardzo udana, zwiedziliśmy wszystkie najciekawsze miejsca w stolicy Tatr. Weszliśmy nawet pieszo na Kasprowy Wierch.

Ostatniego dnia wróciliśmy z pożegnalnego spaceru. Byliśmy już spakowani i mieliśmy zaraz wyjechać do Chrzypska. Okazało się, że nie ma naszego autobusu i kierowcy. Musieliśmy opuścić pokoje, bo przyjeżdżała następna grupa. Czekaliśmy przed budynkiem schroniska. Zadzwoniliśmy do biura turystycznego w Szamotułach, które organizowało wyjazd. O niczym nie wiedzieli, nie mieli żadnego kontaktu z kierowcą. Kazali nam iść na stację kolejową, załatwić dla całej grupy bilet kredytowy i przyjechać pociągiem do Szamotuł. Zabraliśmy bagaże i poszliśmy na dworzec. Nie sprzedali nam tego biletu, więc wróciliśmy z powrotem do schroniska. Czekaliśmy na ławkach przed budynkiem.

Wiedzieliśmy, że nie zdążymy dojechać do domu na zaplanowaną godzinę 23:00. Choć dzisiaj trudno to sobie wyobrazić, nie było wtedy telefonów komórkowych. Mało tego, w Chrzypsku i okolicy tylko nieliczni mieli w domach telefony stacjonarne. Zadzwoniliśmy do p. Marii Bartkowiak z prośbą, aby powiadomiła wszystkich rodziców, że zginął nam autobus, na pewno nie wrócimy na czas, ale jesteśmy bezpieczni. Zrobiło się już ciemno, nie mieliśmy posiłków ani pieniędzy. Dyrekcja schroniska pozwoliła całej grupie wejść do świetlicy i tam, siedząc i leżąc na podłodze, czekaliśmy na rozwój wypadków.

Wieczorem zjawił się w schronisku pracownik warsztatu samochodowego. Okazało się, że autobus jest tam naprawiany. Pani Paszkiewicz poszła z nim do tego warsztatu. Kierowca stwierdził, że nie mamy się o co martwić, bo jak naprawią pojazd, to zaraz po nas przyjedzie.

Przyjechał około 3:00 w nocy. Pobudziłyśmy śpiących na podłodze uczniów, spakowaliśmy się i ruszyliśmy w drogę. Już po kilkunastu kilometrach w autobusie czuć było delikatny swąd spalenizny. Około 5:00, jeszcze przed Krakowem, zobaczyliśmy za pojazdem dym. Kazałyśmy kierowcy natychmiast się zatrzymać, uczestnikom zabrać bagaże i wysiąść. Nad tylnymi kołami autokaru widać było kłęby dymu. Staliśmy w szczerym polu. Kilkadziesiąt metrów od szosy stał budynek mieszkalny. Zapukaliśmy i poprosiliśmy o pomoc. Gospodarz wystawił na zewnątrz wiadro z wodą i bez słowa zamknął drzwi.

Kierowca zalał ogień wodą i stwierdził, że możemy wsiadać i jechać dalej. Oczywiście nie zgodziłyśmy się na to. Podpisał oświadczenie, że autobus się palił, wsiadł za kierownicę i odjechał.

Zostaliśmy na rowie z bagażami. Pamiętałyśmy, że kilka kilometrów wcześniej mijaliśmy dworzec PKS. P. Paszkiewicz i p. Mijas pojechały autostopem na ten dworzec, żeby znaleźć autokar, który nas odwiezie do domów.

Kilkudziesięcioro uczniów zostało z p. Szymczak przy drodze. Siedzieliśmy na trawie, leżeliśmy w śpiworach. Po pewnym czasie z jednego z budynków ktoś przyniósł nam wiadro herbaty. W pobliskim sklepiku kupiliśmy chleb i dżem. Czekaliśmy w szczerym polu do godziny 9:00.

W tym czasie p. Paszkiewicz i p. Mijas na dworcu próbowały wynająć na kredyt autobus. Kierownik dworca początkowo zgodził się na wynajem, ale księgowa przekonała go, że nie wiadomo, kto za to zapłaci. Opiekunki wycieczki wyszły z dworca i zatrzymały samochód policji. Opisały naszą sytuację. Zawieźli je na posterunek. Policjanci zadzwonili do biura podróży, które zobowiązało się do zapłaty za autokar. Później pojechali na dworzec PKS, gdzie czekał przygotowany pojazd. Przyjechał po wszystkich. Biuro podróży zobowiązało się do sfinansowania zakupu jednego posiłku (bułka, kiełbasa, herbata). To był nasz obiad i kolacja w jednym. Autobus zawiózł

nas najpierw do Szamotuł, do biura podróży, a później do Chrzypiska. Spóźniliśmy się prawie całą dobę, ale na szczęście wszystko skończyło się szczęśliwie.

Jeździliśmy na wiele wycieczek, ale ta najmocniej zapisała się w pamięci. Do dzisiaj jestem pełna szacunku i uznania dla wszystkich jej uczestników. Byli bardzo dzielni. Nie było słyhać żadnego narzekania, płaczu czy skarg. Z takimi uczniami naprawdę można jechać na koniec świata!

BYLIŚCIE WIELCY!

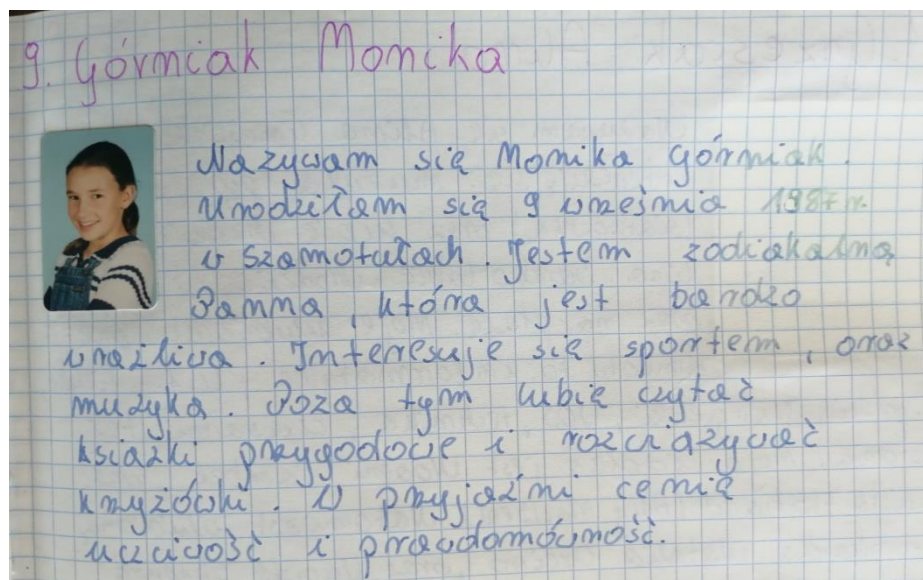
OPRÓCZ KRONIK SZKOLNYCH NIEKTÓRE KLASY PROWADZIŁY KRONIKI KLASOWE.

KILKA Z NICH SIĘ ZACHOWAŁO. W ROKU 2001 JEDNA Z KLAS

ZAMIEŚCIŁA „WIZYTÓWKI” SWOICH UCZNIÓW.

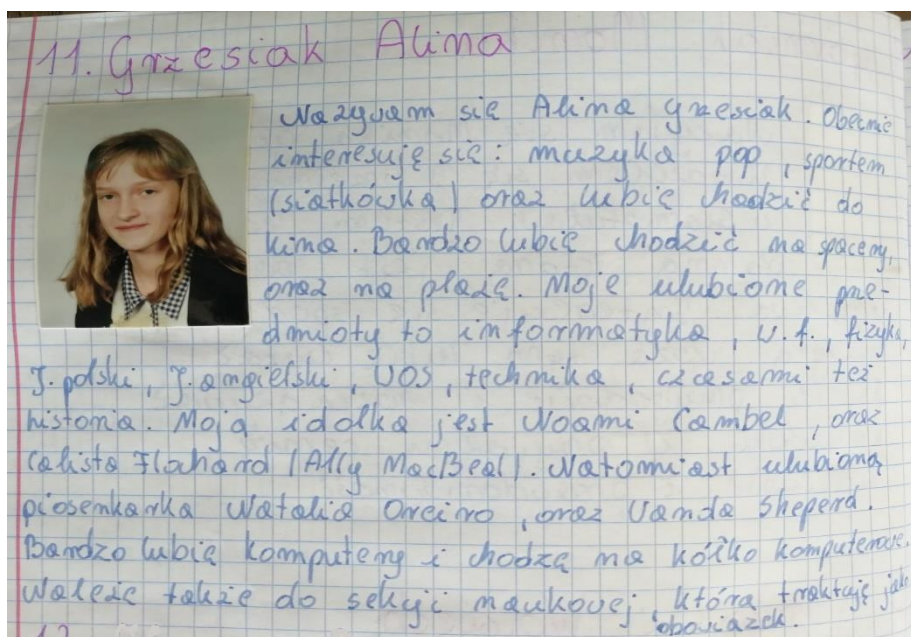
PORÓWNAJMY (NA KILKU PRZYKŁADACH)

TE TEKSTY Z DNIEM DZISIEJSZYM

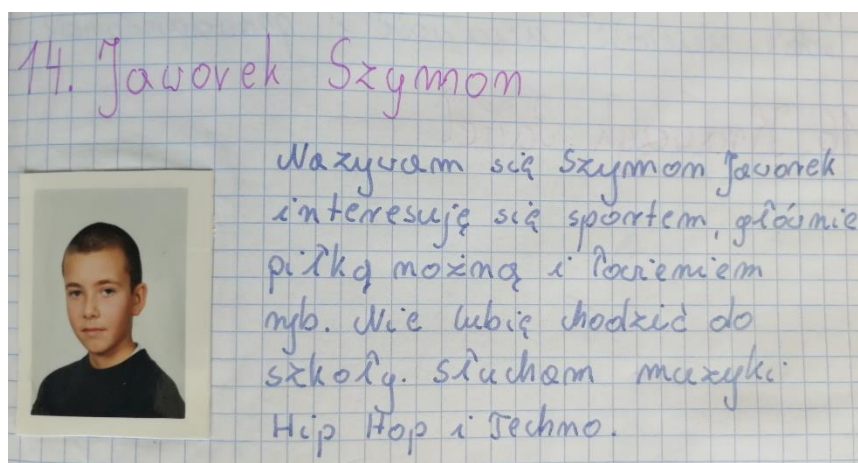
Nazywam się teraz Monika Pińkowska. Urodziłam się jednak 7 września 1987 roku w Szamotułach. Jestem wrażliwą osobą, której głównym zainteresowaniem jest nadal sport, zdrowe odżywianie itd. W wolnych chwilach czytam książki biograficzne, o zdrowym trybie życia, a obecnie parentingowe. Na krzyżówki już za bardzo nie ma czasu. W przyjaźni dodatkowo cenię "pomocną dłoń".

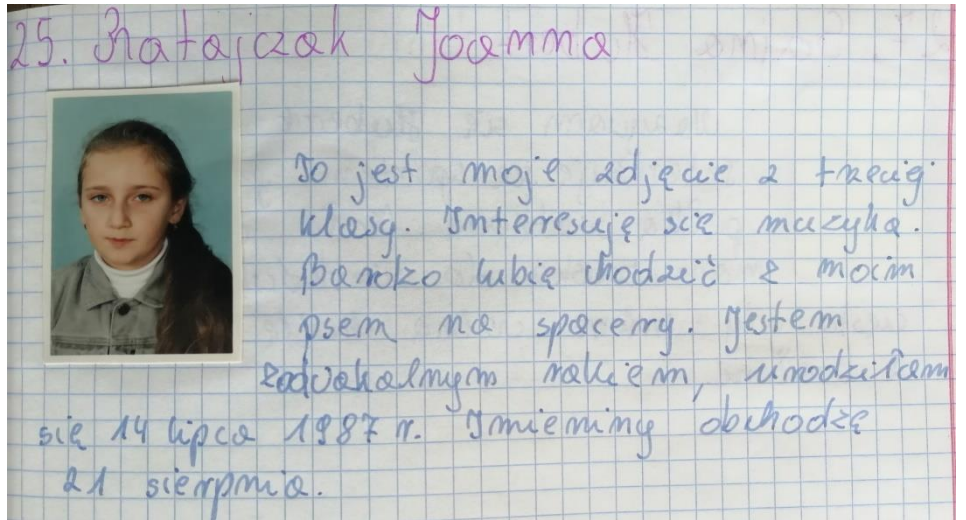

Nazywam się Alina Grzesiak- Kęsy. Interesuję się neurobiologią. Czytam publikacje, które zgłębiają tajniki mózgu i co roku uczestniczę w wydarzeniu

i warsztatach pt. „Dzień Mózgu”. Niedawno założyłam kanał na Instagramie o nazwie : books.for_children , dla zabieganych rodziców, którzy poszukują mądrych, wartościowych i edukacyjnych książek dla dzieci. Wyszukuję propozycje, które uczą wrażliwości i empatii. Uwielbiam spędzać czas z rodziną na świeżym powietrzu. Moja córka inspirowała mnie do poznawania nowych metod pedagogicznych m.in. do nauki czytania czy nauki języka obcego. Wieczorami czytam książki, a w wolnych chwilach „szlifuję” język angielski i hiszpański. Aktualnie przygotowuję się do obrony mojej pracy podyplomowej.

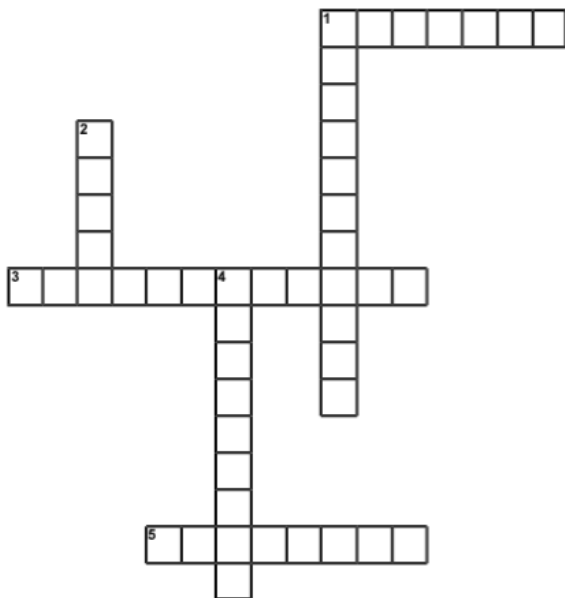

Nazywam się Szymon Jaworek. Mam 35 lat. Pracuję w Komendzie Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Międzychodzie w stopniu ogniomistrza. Nadal wędkuje, szczególnie interesuje mnie karpisarstwo. Gram w siatkówkę w drużynie BEERTEAM w Chrzypsku i trenuję sporty siłowe. Moją najnowszą pasją jest zdobywanie szczytów górskich.

Nazywam się Joanna Jankowska. Po ukończeniu Gimnazjum w Chrzypsku Wielkim kontynuowałam naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Ks. Piotra Skargi w Szamotułach. Po zdaniu matury uczyłam się na trzyletnich studiach licencjackich, a następnie dwuletnich studiach magisterskich na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, na Wydziale Prawa i Administracji. Pierwszą pracę podjęłam w sekretariacie, w Zespole Szkół w Chrzypsku Wielkim. Aktualnie mieszkam i pracuję w Chrzypsku Wielkim. Pełnię funkcję kierownika Oddziału Banku Spółdzielczego. Prywatnie jestem szczęśliwą żoną i mamą dwóch wspaniałych synów.

WYTĘŻ UMYSŁ

Poziomo:

1. Obecny w piwie, wódce i winie
3. Groźny skutek zażywania używek
5. Groźna substancja zawarta w papierosie

Pionowo:

1. Termin oznaczający posiadanie i wyrażanie własnego zdania
2. Narząd najbardziej narażony u palaczy
4. Silne substancje uzależniające, działające pobudzająco lub wywołujące halucynacje

GROSZKI - HISTORIA PRAWDZIWA ...

Zespół taneczny Groszki zapoczątkował swoje istnienie w roku 2000. Pomysłodawczynią grupy była ówczesna Pani Dyrektor SP Grażyna Grzesiak, która do tego zadania wytypowała nauczycielkę edukacji wczesnoszkolnej p. Małgorzatę Kudlińską.

Początkowo grupę taneczną zasilali dzieci z klas 1-3, które ćwiczyły choreografie do utworów marszowych oraz dziecięcych. Tańce zespołu uświetniały wtedy głównie uroczystości szkolne.

W krótkim czasie do grupy zaczęły napływać dzieci i młodzież klas starszych SP, a występy artystyczne zaczęła oglądać szeroka publiczność. Występy taneczne prezentowane były podczas uroczystości i imprez środowiskowych typu : festyny rodzinne, festyny Caritas, festyny charytatywne, dożynki gminne, Dni Wędzonej Sielawy czy WOŚP. Grupa długo poszukiwała swojej nazwy. W roku 2007 doczekała się nazwy – Groszki, od strojów tanecznych – białych spódniczek w czarne groszki. Zespół działa do dzisiaj, z podziałem na Groszki Starsze i Groszki Młodsze.

Do grupy tanecznej Groszki mogą należeć wszyscy chętni uczniowie, ponieważ działa na zasadzie koła zainteresowań, do którego nie przeprowadza się castingu. W skład wchodzi najczęściej dziewczyny. Każdego roku dołącza jeden lub dwóch odważnych chłopaków, którzy z powodzeniem i niemałymi sukcesami działają tanecznie w zespole. Przez kilka lat ilość uczestników zajęć tanecznych biła rekordy i plasowała się na poziomie 55 tancerzy. Na scenie prezentowane są najczęściej własne, stworzone na zajęciach, układy choreograficzne. Zdarza się również, że autorami układów są sami członkowie grupy, którzy w sposób twórczy i zaangażowany podchodzą do tańca. Najczęściej choreografie tworzone są do wybranych przez młodzież utworów muzycznych. Grupa posiada profesjonalne stroje cheerleaderskie oraz pompony, które wykorzystuje podczas swoich prezentacji tanecznych. Próby odbywają się najczęściej raz w tygodniu, przez dwie godziny, a miejscem spotkań jest sala GOK w Chrzypsku Wielkim. Mówiąc Groszki, każdy ma na myśli grupę taneczną ZS w Chrzypsku Wielkim prowadzoną od początku przez Małgorzatę Kudlińską-Skrzypkowiak.

2007

2016

2019

2013

KARTKA Z KALENDARZA - 50 LAT „U REKSIA”

Zapewne wielką ulgą dla pracujących matek było uruchomienie przedszkola w Chrzypsku Wielkim. Do tego dziejowego zdarzenia doszło we wrześniu w 1972 r. Przedszkole U Reksia powstało w lokalu zastępczym Ośrodka Nowoczesna Gospodyni. Dnia 26.02.1973 r. przeniesiono placówkę na parter obecnego budynku. Osobami pełniącymi funkcję dyrektora kolejno były: Halina Okońska, Grażyna Nowak, Jadwiga Derecka, p o Zofia Kaczmarek, Grażyna Nowak, p o Mirosława Górniak, Maria Ziótek, Paweł Pawlicki, Dorota Korpik i obecnie dyrektorem jest Katharina Andrzejak. Bezpośredni nadzór nad przedszkolem od roku 2011 sprawuje wicedyrektor ZS Małgorzata Kudlińska-Skrzypkowiak.

Przez te wszystkie lata pracownicy przedszkola oraz rodzice efektywnie angażowali się w różnego rodzaju przedsięwzięcia. Od 1995 do 2022 w celu pozyskiwania środków na potrzeby dzieci przedszkolnych, organizowano zabawy andrzejkowe, karnawałowe i majówki. W latach 2003-2020 aktywnie uczestniczono w WOŚP.

Od 2004 roku organizowano szereg akcji charytatywnych w postaci festynów rodzinnych, zbiórek pieniędzy, loterii, koncertów dla dzieci szczególnie potrzebujących, m.in. dla Sebastiana, Antosi, Gabrysi. Przez 15 lat (2005-2020) współpracowano z Kołem Emerytów i Rencistów.

Zaangażowanie naszego przedszkola polegało na przygotowywaniu wraz z dziećmi występów artystycznych dla ludzi starszych np. z okazji: Dnia Kobiet, Dnia Seniora. W latach 2006 - 2022 współdziałano z Nadleśnictwem Sieraków, wspierano akcje niesienia pomocy zwierzętom leśnym oraz schroniskom. Przedszkole „U Reksia” wzięło również udział w projekcie unijnym „Idę do przedszkola przez chrzypskie wsie, łąki i pola”.

W 2011 nastąpiło przyłączenie przedszkola do ZS w Chrzypsku Wielkim. Lata 2007 – 2012 były czasem modernizacji. Wykonano remont dachu, kuchni przedszkolnej, przebudowano plac zabaw. W tym okresie przekazano część terenu przedszkolnego na potrzeby budowy stacji uzdatniania wody. W 2014 roku budynek rozbudowano i zaadaptowano piętro na sale przedszkolne. Natomiast od 2019 roku grupie dzieci 5 i 6- letnim udostępniono nową salę w budynku szkoły.

Od 2014 roku placówka zapewnia miejsce 125 wychowankom, z czego społeczność lokalna chętnie korzysta, użytkując przedszkolne miejsca w stu procentach. Przedszkole „U Reksia” jest dobrem wspólnym, które integruje społeczeństwo naszej gminy.

SZKOŁA W OBIEKTYWIE

**IDZIEMY Z DUCHEM
CZASU - DRUK 3D**

**UCZYMY
PIERWSZEJ POMOCY**

STREFA RELAKSU

**Z GŁODU NIE
UMRZEMY**

GABINET PEDAGOGA

SZKOLNY ZESPÓŁ WOKALNY

DZIEŃ ŚWIĘTEGO PATRYKA

DZIEŃ DZIECKA

NASI SPORTOWCY

MATEMATYKA NA WESOŁO

DZIEWCZyny GÓRĄ

Z HISTORIAŁ ZA PAN BRAT

UCZYMY DEMOKRACJI

DZIEŃ PATRONA

PODTRZYMUJEMY TRADYCJE

Zespół Redakcyjny:

Redaktor naczelny: Maria Szymczak

Autorzy tekstów: Maria Paszkiewicz, Zyta Mijas, Grzegorz Sułek, Małgorzata Kudlińska –Skrzypkowiak, Tomasz Taberski, Alina Grzesiak – Kęsy, Monika Pińkowska, Joanna Jankowska, Szymon Jaworek, Stefania Dreger

Skład i druk: Katarzyna Mikołajczak, Anna Fabiś, Paweł Pawlicki